

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 12-17

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שרה שר-לב

לכין:

הנקבל

ד"ר ג'ילברט חזד

אין התייצבות

ה ח ל ט ה

העובדות והקובלנה

1. ד"ר ג'ילברט חזד הינו רופא מורשה לעסוק ברפואה בישראל (להלן – ד"ר חזד או הנקבל). בשנים 2000 – 2003 הגיש הנקבל מספר פעמים בקשות למועצה המדעית בישראל להכיר בו כבעל תואר מומחה בכירורגיה פלסטית. לאחר שבקשותיו נדחו, המציא הנקבל למועצה המדעית, ביום 25.3.03, תעודה בשפה הצרפתית ולפיה, הוא זכאי לתואר מומחה (Specialite). התעודה הונפקה, לכאורה, ביום 20.1.03 על-ידי המועצה האזורית של העיר פריז, וחתומה ע"י ד"ר ז'אן קלוד מוט.

מכירור שערך יו"ר המועצה המדעית בישראל דאז, פרופ' ברנהיים, עם המועצה האזורית בפריז לצורך אימות פרטי התעודה, הוכרז לו כי התעודה האמורה מעולם לא הונפקה ע"י המועצה בפריז.

2. בתאריך 2.1.2006 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בבוזו לב, קובלנה כנגד ד"ר חזד, בגין זיוף תעודת המומחה, על כך שנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976.

דוח ועדת המשמעת

3. בעקבות הגשת הקובלנה, התכנסה ועדת המשמעת לדון בעניינו של הנקבל. לוועדה נמסר כי הנקבל מצוי בהליכי חקירה בצרפת; כי רישיונו המקצועי בצרפת הוקפא וכי הוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ (סעיף 3 לדוח הוועדה מיום 23.7.06).

לפיכך, לא התייצב ד"ר חזד בפני הוועדה, והיא קיימה את דיוניה שלא בפניו.

לאחר שבחנה את חומר הראיות שהוצג בפניה, ובכלל זה את המסמכים והתעודות השונות, הגיעה הוועדה למסקנה, פה אחד, כי "מתבררת התנהגותי של הנקבל ג'ילברט חרד, אינה הולמת ריפא מורשה", ובשל כך היא ממליצה לבטל את רישיונו לעסוק ברפואה (סעיף 7 לדוח הוועדה).

ההליכים בצרפת

4. מחומר הראיות שבתיק, ובעיקר מדוח לשכת המשמעת של התאחדות הרופאים בפריז, מיום 16.12.2012, מתברר כי בגין החזקה ושימוש במסמך מזויף, נדון הנקבל בבית משפט בצרפת לשישה חדשי מאסר.

הוא הובא לדין משמעתי בפני הוועדה המחוזית של התאחדות הרופאים בפריז (Ile de France), שהחליטה, ביום 2.12.05, על מחיקת שמו של הנקבל מהתאחדות הרופאים בצרפת, "לאחר שהציג בפני הרשויות הישראליות רישיון צרפתי מזויף בכירורגיה פלסטית, משחזרת ואסתטית על מנת לזכות בהכרה של התמחות זאת בישראל".

הנקבל ערער בפני לשכת המשמעת הארצית של התאחדות הרופאים בצרפת, וזו קבעה שד"ר חרד לא הכחיש את אחריותו ביצירת המסמך המזויף. לאור זאת וטבח חומר הראיות בכללותו: "משוכנעת ועדת המשמעת הארצית כי ד"ר חרד השתמש באופן אישי ובירדעין במסמך שבוזיף הוא שותף על-מנת לזכות בהכרה אקדמלוגית בישראל של תואר שלא היה ברשותו בצרפת".

5. אשר לעונש – בשים לב לכך שד"ר חרד קיבל לבסוף, בתנאים רגילים, את ההתמחות כמחלוקת מהוועדה המחוזית של העיר פריז, ביום 11.9.2008 - החליטה ועדת המשמעת הארצית לבטל את ההחלטה למחוק כליל את שמו של הנקבל מרשימת התאחדות הרופאים, וחלף זאת - לאסור עליו לשמש כרופא במשך שנה אחת, החל מיום 1.9.12 ועד 31.8.13.

החלטה

6. נסיבות המקרה דנן נראות לי יוצאות דופן למדי במקומותינו. ראשית, הנקבל לא השתתף בדיוני ועדת המשמעת עפ"י פקודת הרופאים, שכן נמנעה ממנו, ככל הנראה, האפשרות לצאת את גבולות צרפת נוכח צו עיכוב היציאה מצרפת שהוצא כנגדו. יצוין, כי עפ"י רישומי משרד הפנים, הנקבל יצא לאחרונה מתחומי מדינת ישראל ביום 27.5.2008, ומאז לא שב ארצה.

שנית, הלכה למעשה, משפט הנקבל בגין התנהגותו בדבר הצגת התעודה המזויפת בפני הוועדה המדעית בישראל, גם בפני לשכת המשמעת של התאחדות הרופאים בפריז, לאחר שנדון גם בבית משפט בצרפת לשישה חדשי מאסר בפועל, וגם בפני ועדת המשמעת בישראל. הגם שאיני סבור כי הנקבל יכול לטעון ל"סיכון כפול" בהעמדתו לדין משמעתי הן בצרפת והן בישראל – שכן מדובר בעיניי, בשתי ישויות משפטיות ודיסציפלינריות שונות ובמדינות נפרדות – סבורני כי יש מקום להתחשב בעובדה זו בעת שקילת אמצעי המשמעת שיש לנקוט כנגדו בישראל.

7. אין ספק, כי התנהגותו של הנקבל רעה וחמורה היא, עת ניסה להשיג הכרה כמומחה בתחום הכירורגיה הפלסטית, בהסתמך על מסמך כוזב ומזויף. הדבר הוכח הן בפני ועדת המשמעת בישראל והן בפני ועדות המשמעת בצרפת.

בהסתמך על החלטת ועדת המשמעת בצרפת, ולאור העובדה שבסופו של דבר תוענקה לנקבל בצרפת תעודת מומחה כדן – הגעתי לכלל מסקנה, כי אין מקום לביטול מוחלט של רישיונו של הנקבל, וניתן להסתפק בהתליית הרישיון למשך שנה אחת בלבד.

8. הגני מחליט אפוא, להתלות את רישיונו של הנקבל, ד"ר ג'ילברט חוד, למשך שנה אחת, מיום 1.9.12 עד 31.8.13.

ניתן היום 20.8.12, ב' אלול תשע"ב.

יש להפיץ החלטה זו לצדדים, כמקובל, ולודא כי העתק ממנה יועבר לנקבל.

בנוסף לכך יש להעביר עותק החלטה זו לידיעת רשויות הרפואה בצרפת.

אמנון שורוב, שופט (בדימוס)